అంతర్మథనం

కడలిలో తుఫానులా కల్లోలంగా వుంది జలజ అంతరంగ.

తెల్లవారేలోగా కన్నవాళ్ళకు తన నిర్ణయాన్ని తెలపాలి. తను ఊ అంటే పెళ్ళికూతురు కాబోతోంది. ఆ మాట కోసమే అంతా ఎదురు చూస్తున్నారు. అయితే ఆ ముక్క అనడానికి తన వ్యక్తిత్వం అడ్డుపడుతోంది. మనసు అంగీకరించడంలేదు.

అబ్బాయి అయోగ్యుడా? కాదు. విద్యావిహీనుడా? ఊహూం. వ్యసనపరుడా? అబ్బే.

మరెందుకు సంకోచం! పెళ్ళి మాట వింటేనే పరవశించిపోవలసిన ఆ కన్నె ఎదలో ఎందుకంత సంక్షోభం?

పడుకుందన్న మాటే గాని రెప్ప పడడంలేదు. గడచిన సంఘటనలు కళ్ళముందు నర్తిస్తున్నాయి.

బ్యాంకుకు బయలు దేరిన జలజ గుమ్మం వరకు వచ్చి ఆగిపోయింది.

వరండాలో పేరయ్యగారు, దశరథరామయ్య మాట్లాడుకుంటున్నారు.

"అబ్బాయి స్పురద్రూపి, డిగ్రీ వుంది. అమ్మాయికి ఈడు జోడు. ఇక సాంప్రదాయమన్నారా వీసం ఎంచడానికి లేదు" కళ్ళు, చేతులు అభినయిస్తూ చెప్పుకుపోతున్నాడు పేరయ్య.

"అది సరే పెళ్ళి కొడుకేం చేస్తున్నాడో చెప్పారు కాదు" అతడి వాక్ ప్రవాహానికి అడ్డు తగిలాడు దశరథరామయ్య.

"ఏవేవో చేయాలనే అనుకుంటున్నాడు. అయితే ఎవరూ ఏమీ చేయనివ్వడం లేదట. అలాగని ఊరుకోలేదు సుమండి. తన ప్రయత్నం తాను చేస్తూనే ఉన్నాడు. ఈ మధ్య ఏదో టెస్టు రాసానన్నాడు".

"అంటే, అబబ్బాయి నిరుద్యోగన్నమాట. ఆ మాట చెప్పటానికి ఇంత డొంక తిరుగుడెందుకు?" దశరథరామయ్య మాటలలో అవహేళన ధ్వనిస్తోంది.

"అయితేనేం మన అమ్మాయి ఎలానూ ఉద్యోగం..." నచ్చజెప్పబోయాడు పేరయ్య.

"అది సరే! మీ సంబంధాల జాబితాలో నిరుద్యోగులు తప్ప ఉద్యోగస్తులుండరా! ఎప్పుడు చూసినా అబ్బాయి యోగ్యుడు, చదూకునన్నాడని అనడమే తప్ప ఫలానా పని చేస్తున్నాడని చెప్పిన పాపాన పోలేదు. మీరెన్ని చెప్పండి ఉద్యోగం సద్యోగం లేని వాడికి మా అమ్మాయినిచ్చే ప్రసక్తే లేదు."

"అలా అంటే ఎలా చెప్పండి? కనుచూపు మేరలో కనిపిస్తున్న కుర్రాళ్ళంతా ఈనాడు నిరుద్యోగులే. ఈడు మించిపోతున్నా ఉద్యోగం లేని కారణంగా అబ్బాయిలు పెళ్ళి చేసుకోమని భీష్మించుకుని కూర్చుంటే ఎదుగుతున్న అమ్మాయిలకు పెళ్ళిళ్లెలా అవుతాయ్? కాలానుగుణంగా మన ఆలోచనలు మారాలి. ఇరువురిలో ఏ ఒక్కరు ఉద్యోగం చేసినా చాలని సరిపెట్టుకోవలసిన రోజులొచ్చాయి మరి"

"చూద్దాం లెండి. అమ్మాయి ఇష్టపడాలి కదా" దాటవేశాడు దశరథరామయ్య.

4638
శ్రీకాకుళం

అతడి పలుకుల్లో అయిష్టత కొట్టొచ్చినట్లు కనబడుతోంది.

వెళ్ళిపోయాడు పేరయ్య.

జలజ బ్యాంకు కెళ్ళి సంతకం చేసి తన సీట్లో కూర్చుంది. ఆమె మనసు ఆఫీసు పనిమీద లగ్నం కావడం లేదు. పేరయ్య చెప్పిన సంబంధం చుట్టూ పరిభ్రమిస్తోంది. తండ్రి తననో పెద్ద ఉద్యోగస్తునికిచ్చి పెళ్లి చేయాలని ఉబలాట పడుతున్నాడు. తన అదృష్టమేమిటో మరి వచ్చే సంబంధాలన్నీ నిరుద్యోగులే కనిపిస్తున్నారు. పేరయ్యగారన్నట్టు కాలంతోపాటు మన దృక్పథంలో కూడా మార్పు రావాలేమో? భార్యభర్తలలో ఏ ఒక్కరు సంపాదించినా సంసారం గడవకపోదు. అటువంటప్పుడు నిరుద్యోగైనా యోగ్యుడైనటువంటి వాణ్ణి చేపడితే నష్టమేముంది?

పెళ్ళికొడకు గురించి పేరయ్యగారి నడిగి వివరాలు సేకరించింది.

పార్కులో అతడు ఒంటరిగా వుండటం చూసి దగ్గరకెళ్ళింది.

"హలో, నమస్తే. మీరు ప్రవీణ్ కదూ?"

ఓ అందాల అపరిచిత యువతి అకస్మిక పలకరింపుకు తృళ్ళిపడ్డాడు ప్రవీణ్. ఔనన్నట్లు తలూపాడు కాస్సేపటికి తేరుకుని.

"నా పేరు జలజ" గిటారులా ఖంగున మ్రోగిందామె కంఠం.

"గ్లాడ్ టు సీ యు. కూర్చోండి" ప్రక్కకు జరిగాడు ప్రవీణ్.

బొమ్మలా చతికిలబడింది జలజ.

కళ్ళని జిగేల్ మనిపించే అందంతో కుంకుమ రంగు చీరలో ముగ్ధమనోహరంగా ఉందామె. పాలనురుగుతో పోటీపడుతున్నట్లుగా వున్న శరీరపు రంగు.... మత్తుగా గమ్మత్తుగా తేలిపోతున్నట్లుండే అరమోడ్పు కళ్ళు... తేనె ధారలు కురిపిస్తున్నట్లున్న ఎర్రటి పెదాలు, అన్నిటిని మించి సూదిగా గుండెల్లోకి బాణాలు విడుస్తున్నట్లున్న ఆమె ఎత్తైన గుండెల్ని చూసి తియ్యగా మూలిగిందతడి మనసు.

"పేరయ్యగారు మీ గురించి నాన్నగారితో మాట్లాడారు. రేపో నేడో పెళ్ళి చూపులు జరగొచ్చు"

జలజ మాటలకు మనసు తొందర చేస్తున్నా నిగ్రహించుకుంటూ "నాకింకా ఉద్యోగం..." ఏదో అనబోయాడు.

"అవకపోయినా పరవాలేదు. నేను జాబ్ చేస్తున్నాను" అందామె అతడి మాట పూర్తి కాకుండానే.

"అది సరే ముందుగా నన్ను మీరు..."

"కలుసుకోవడం వల్ల పరస్పరం అభిప్రాయాలు వెల్లడి చేసుకోడానికి వీలౌతుంది."

మాట్లాడలేదు ప్రవీణ్.

"వరకట్నాల మీద మీ అభిప్రాయం" అడిగింది జలజ.

పగలబడి నవ్వాడు ప్రవీణ్.

అతడి నవ్వుకు అర్థం తెలియక అయోమయంగా చూసింది జలజ.

అది నా ఉద్దేశ్యంలో అనాగరిక సంప్రదాయం నవ్వుతూనే జవాబిచ్చాడు ప్రవీణ్.

"పెళ్ళంటే మీ ఉద్దేశ్యం."

"రెండు పవిత్ర హృదయాల కలయిక"

అంతే, అతడి మనసు తెలిసిపోయిందామెకు. అతడి ఆలోచనలు ఆమెకు వచ్చాయి. అతని అభిరుచులు ఆమెను ఆకట్టుకున్నాయి.

ఆ రోజు రాత్రి భోజనాల దగ్గర జలజ పెళ్ళి ప్రసక్తి రానే వచ్చింది.

పేరయ్యగారు చెప్పిన సంబంధం మీద భర్త అభిప్రాయం అడిగింది అరవింద'

"డబ్బుకు కక్కుర్తిపడి అన్నీ ఇటువంటి పనికిమాలిన సంబంధాలే పట్టుకొస్తాడు పేరయ్య. వయసు మీరిన నిరుద్యోగులు కొందరు ఉద్యోగం చేస్తున్న పిల్ల దొరికితే చాలనుకుంటారు. ఆమె ఆదాయం మీద బ్రతికేద్దామని వాళ్ళ ఆశ. అటువంటి వాళ్ళకు చచ్చినా నా బిడ్డనివ్వను" ఖండితంగా చెప్పాడు దశరథ రామయ్య.

"మీ మాటల్ని బట్టి చూస్తే మనదేశంలో నిరుద్యోగం ఎంత తీవ్రస్థాయికి చేరుకుందో అర్థమవుతుంది. సానుభూతితో ఆలోచించండి. సంబంధం మంచిదైనప్పుడు వరుడు నిరుద్యోగైతేనేం?" అన్నది జలజ వారి సంభాషణలో జోక్యం చేసుకుంటూ.

కూతురి మాటలేమాత్రం రుచించలేదు దశరథరామయ్యకి. అయితే వివేకం, విజ్ఞానం అన్నీ వున్న జలజ ఆ సంబంధమే చేసుకుంటానని పట్టుబట్టడంతో ఆమె అభిప్రాయానికి తలొగ్గక తప్పలేదు.

పేరయ్య ఆధ్వర్యంలో పెళ్ళిచూపులు, నచ్చుకోవడాలు అన్నీ క్షణాలమీద జరిగిపోయాయి.

దశరథరామయ్య మరి నోరు మెదపలేదు.

మూఢం ప్రవేశించడంతో ముహూర్తం మూడుమాసాలు ముందుకు జరిగింది.

రెండు నెలల తర్వాత పెళ్ళి వారి వద్దనుండి ఉత్తరం వచ్చింది. ఆ లేఖ చదివినప్పటి నుండి ఎంతో హుషారుగా కనిపిస్తున్నాడు దశరథరామయ్య.

ప్రవీణ్‌కి ఉద్యోగమొచ్చిందని, వేలకు వేలు కట్నమిస్తామంటూ ఆడపిల్ల తండ్రులు పోటీపడుతున్నారని, పిల్లవాడు నచ్చుకున్న కారణంగా మొదటి అవకాశం జలజకే ఇవ్వడం ఉచితమనని భావించి ఉత్తరం రాస్తునన్నామని, ఆ స్తాయి కెదిగి పెళ్ళి చేయగలిగితే తమ కెటువంటి అభ్యంతరం ఉండబోదని, లేని పక్షంలో మరో సంబంధం చూసుకోవలసి వుంటుందన్నది ఆ లేఖ సారాంశం.

కాబోయే అల్లుడిప్పుడు ఉద్యోగస్తుడయ్యాడని తెలిసి సంబరపడిపోయాడు దశరథరామయ్య. అంత వరకు ఆ సంబంధం మీద వున్న ఏహ్యాభావం మంచులా కరిగిపోయింది.

ఇక జలజ విషయానికొస్తే, ఆమెకు ప్రవీణ్‌పై ఆ క్షణం వరకు వున్న సానుభూతి పటాపంచలైంది. అతడు ఆదర్శాలు వల్లించాడు. జాబ్ దొరకగానే వాటిని గాలికి వదిలేసాడు. అవకాశాన్ని బట్టి అభిప్రాయాలు మార్చుకోగల వ్యక్తితో తన జీవితాన్ని ముడివేసుకోడానికి ఆమె మనస్సు ఒప్పుకోవడం లేదు.

ఆ మాటే తల్లితో అంటే "నీకు నచ్చిన సంబంధమే కదే. కాకుంటే ఇప్పుడు కట్నం అడిగాడు అంతేకదా. ఆ విషయం నాన్నగారు చూసుకుంటార్లే" తేలిగ్గా తీసిపారేసింది అరవింద.

"అదికాదమ్మా" ఏదో అనబోయింది జలజ.

"చాల్లే. నీ పెళ్ళి కోసం నాన్నగారు చెప్పులరిగేలా తిరగడం తప్పినందుకు సంతోషించు" కూతురు నోరు నొక్కేసింది అరవింద.

తల్లి మాటలు జలజకు అంతులేని మనస్థాపాన్ని కలిగించాయి. రెండు మాసాల క్రితం ఎవ్వరికీ ఇష్టంలేని ఆ సంబంధం తనకెంతగానో నచ్చింది. ఇప్పుడందరూ మొగ్గుచూపిస్తున్న ఆ సంబంధమే తన విముఖతక కారణమైంది. దానికి కట్నం ఒక్కటే కారణం కాదు. కట్నం పుచ్చుకోని వ్యక్తినే చేసుకుంటానని తను ఏనాడు అనలేదు. అయితే తనకిక్కడ జరిగింది మోసం. వంచన. వ్యక్తిత్వాన్ని చంపుకుని ఒక అవకాశవాదిని కట్టుకోవడానికి తన మనసు అంగీకరించడం లేదు.

తన నిర్ణయాన్ని తండ్రితో కుండబ్రద్దలు కొట్టినట్టు చెప్పింది.

"అంతా నిశ్చయమయ్యాక, ప్రవీణ్ నీకు కాబోయో భర్తని అందరికీ తెలిసాక ఇప్పుడు కాదనుకుంటే నీకు పెళ్ళవడం ఒక సమస్య అయిపోతుంది. నేను పదిమందిలో తలెత్తుకుని తిరగలేను. వాళ్ళడిగింది కట్నం. అదివ్వడానికి నేను సిద్ధంగా వున్నప్పుడు నీకొచ్చిన అభ్యంతరమేమిట"ని ఎదురు ప్రశ్న వేసాడు దశరథరామయ్య.

మాట్లాడలేదు జలజ. దశరథరామయ్య లాంటి తండ్రులున్నంత కాలం మన సమాజంలో వరకట్న దురాచారం సమసిపోతుందనుకోవడం ఎండమావి లాంటిదేనని ఆమెకు అనిపించింది.

ముభావంగా వుంటున్న బిడ్డను చూసి "చూడమ్మా" ఇది నువ్వు ఇష్టపడ్డ సంబంధం. కారణం లేకుండా కాదనుకుంటున్నావు. ఈ రాత్రి బాగా ఆలోచించుకున రేపు నీ నిర్ణయం తెలియపరచు. అది ఏదైనా పరవాలేదు" కూతురు తలమీద ఆప్యాయంగా నిమురుతూ హామీ ఇచ్చాడు దశరథరామయ్య.

జలజకు ఆ రాత్రి పరీక్షా సమయం.

కన్నవారి అభిప్రాయానికి అనుగుణంగా మసులుకుందామని ఎంత ప్రయత్నించినా మనస్సు వెనక్కే లాగుతోంది. ప్రవీణ్ మనస్తత్వం ఆమెకేమాత్రం నచ్చడం లేదు. డబ్బు కోసం నిశ్చయమైన సంబంధాన్ని త్రెంచుకోవడానికి సిద్దపడ్డాడు. ఉద్యోగం లేకపోయినా అతడి మంచితనం మీద వున్న నమ్మకంతో జీవితాంతం అతడిని పోషించడానికి సిద్ధపడి పెళ్ళి చేసుకోవాలనుకుంది కాని ఇప్పుడు?... ఆమె ఆలోచనలు తెగడం లేదు. రాత్రి రెండవ ఝాము వరకు ఆలోచించి ఒక నిర్ణయానికొచ్చింది. దాంతో గుండెల మీద నుండి బండరాయి తీసేసినట్లు ఎంతో ఉపశమనాన్ని పొందింది. అంతే నిద్రలోకి జారుకుంది. లేచే సరికి బారెడు ప్రొద్దెక్కింది.

బాతురూముకెళ్ళి కాలకృత్యాలు ముగించుకుని బయటకొచ్చిన జలజకు కాఫీ అందించింది తల్లి అరవింద.

'నీ ననిర్ణయమేమిటన్నట్లు' పేపరు మడిచి జలజ వంక చూసాడు దశరథరామయ్య.

"జీవితాంతం కన్నెగా మిగిలిపోవడానికైనా సిద్ధమే. ప్రవీణ్‌ని మాత్రం పెళ్లాడేది లేదు" అంటూ తన గదిలోకెళ్ళిపోయింది జలజ.

(22-9-95, ఆంధ్రజ్యోతి వీక్లీ)